

STAND BY IT!

**THE
BENNETT LAW ANALYZED.**

The Essential Requirements of the Law Stated.

WHO IS RESPONSIBLE FOR THE LAW.

Position of the Democratic Members of the Legislature.

The Bennett Law was enacted by the legislature of 133 members: 95 Republicans, 35 Democratic, 1 Independent and 2 Labor members.

Not one member of this legislature voted against its enactment. Not one man in either House spoke against the bill while it was under consideration.

The Democratic Platform denounces the law as unnecessary, unwise, unconstitutional, un-American and un-Democratic.

Why did not some one of the 35 Democratic members of the legislature discover its dangerous character while it was under consideration, and sound the note of alarm? Every one of these legislators was sworn to support the Constitution of the State, yet they aided in passing a law which they now denounce as unconstitutional, but which they have never dared to bring before the only tribunal competent to pronounce upon its constitutionality, the Supreme Court of the State.

ESSENTIAL REQUIREMENTS OF THE LAW QUOTED.

Synopsis of the Details of Administration Given.

CHAPTER 519.

AN ACT CONCERNING THE EDUCATION AND EMPLOYMENT OF CHILDREN.

The People of the State of Wisconsin, represented in Senate and Assembly, do enact as follows:

SECTION 1. Every parent or other person having under his control a child between the ages of seven and fourteen years, shall annually cause such child to attend some public or private school in the city, town or district in which he resides, for a period of not less than twelve weeks in each year.

Synopsis. The remaining part of Section 1 provides for the fixing of the period during which the child shall attend school, not exceeding twenty-four weeks; by whom such period shall be fixed; during what time the attendance shall be continuous, and for giving notice of the period so fixed.

Synopsis. SECTION 2. The first part of Section 2 fixes the penalty for the neglect of duty by any person having control of such child, if failing to comply with the provisions of Section 1, which are quoted above.

The second portion of Section 2 states four cases which excuse the child from attendance at school as required by the first part of Section 1, quoted above:

1st. That the person so neglecting is not able to send such child to school.

2d. That instruction in the elementary branches commonly taught in the public schools has otherwise been given, for a time equal to that fixed by the board in compliance with the law.

NOTE. Under the second case, the required instruction may be given in any school, no matter where, and if so given is a full compliance with this law, and removes the necessity of attending school in the district in which he resides.

3d. That the child has already acquired such elementary branches of learning.

4th. That his physical or mental condition is such as to render attendance inexpedient or impracticable.

Following is the exact wording of the law on these points:

Provided, that any such child shall be excused from attendance at school required by this act, by the board of education or school directors of the city, town or district in which such child resides, upon its being shown to their satisfaction that the person so neglecting is not able to send such child to school, or that instruction has otherwise been given for a like period of time to such child in the elementary branches commonly taught in the public schools, or that such child has already acquired such elementary branches of learning, or that his physical or mental con-

dition is such as to render attendance inexpedient or impracticable, and in all cases where such child shall be excused, the penalty herein provided shall not be incurred.

SECTION 5. No school shall be regarded as a school, under this act, unless there shall be taught therein, as a part of the elementary education of children, reading, writing, arithmetic and United States history, in the English language.

Section 5 is quoted immediately following Section 2, as the meaning of each will be clearer by such arrangement.

Synopsis. SECTION 3. Provides the penalty for willful misstatements made for the purpose of evading the law by any person having control of any child whose age brings him under the provisions of this act.

Synopsis. SECTION 4. Provides that five days prior to the beginning of any prosecution under this act a written notice shall be served by the Board upon the person to be proceeded against, notifying him of his duty under this law, and of his default therein; and provides further that no penalty shall be incurred if at the hearing of the prosecution the court shall be satisfied that the person proceeded against has caused the child to attend school in good faith, with intent to continue such attendance.

Synopsis. SECTION 6 limits the beginning of prosecutions to enforce this act, or for violations of it, to school boards; and further provides for the disposition of all fines collected for violations of the law.

Section 7 is as follows:

SECTION 7. Jurisdiction to enforce the penalties herein described in this act is hereby conferred on justices of the peace and police magistrates within their respective counties.

Synopsis. SECTION 8. Provides for the prevention of truancy, or the absenteeism of children from school, without leave and against the will of the parents, guardians or other persons having the right to control such children.

Section 9 is as follows:

SECTION 9. No child under thirteen years of age shall be employed or allowed to work by any person, company, firm or corporation at labor or service in any shop, factory, mine, store, place of manufacture, business or amusement, except as hereinafter provided.

SECTION 10. The judge of the county court in the county where the child resides and is to be employed or to work, may, by order of record, grant a permit to any child over ten years to be exempt in such county from the operation of this act as to such employment, and to such extent, and for such time and on such terms as may be named in such permit, on its being shown to his satisfaction that such child can read and write the English language, and that it is fit and proper considering the lack of means of support of the family of which such child is a member, that such permit should be granted, and such permit may be rescinded by any such judge on written notice to such child, or to any person having control of or employing such child.

So much of Section 10 is given as shows the conditions under which a child may be exempt from the provisions of Section 9. The remainder

of the law is concerned with the details necessary for the enforcement of Section 9 and that part of Section 10 quoted.

It will thus be seen that the requirements of this law in its present form, as it affects parents or children, are few and simple.

1st. It requires that every child between the ages of seven and fourteen shall receive instruction for at least twelve weeks in each year in the elementary branches commonly taught in both public and parochial schools.

2. That a portion of this instruction shall be given in the English language.

3. That truants may be compelled to attend school.

4. That children under ten years of age shall not be compelled or allowed to labor in factories and similar places of work; and that children between the ages of ten and thirteen shall not be employed in such places unless it is necessary for the support of the family of which the child is a member.

Will any American citizen claim that the essential purpose of these four requirements is not wise and humane?

RESULTS OF THE BENNETT LAW.

READ WHAT IT HAS ACCOMPLISHED.

The census statistics on file in the State Superintendent's office show:

Number of children between the ages of 7 and 14 residing in the	
State June 30, 1889,	284,036
June 30, 1890,	294,970
Per cent. of increase during the year, 3 8-10; increase in number,	10,934

The same per cent. of increase of attendance at some school for 12 weeks or more, would require an increased attendance in public and private schools in actual numbers of 9,257.

The actual increase of attendance in both public and private schools during the year ending June 30, 1890, over that of the year ending June 30, 1889, was 20,359.

Showing that under the action of the Bennett Law during the first school year it has been in force, the increase in attendance on some school for 12 weeks or more has been 11,102 more than the ordinary increase due to increase of population would require.

During the year ending June 30, 1889, the number of such children who did not attend any school for 12 weeks or more was	40,419
During the year ending June 30, 1890, it was	30,994
Showing a reduction in the number of such children during the first year under the provisions of the Bennett Law of	9,425

Whose rights have been trampled on in thus bringing into school in a single year more than 11,000 children who, but for the provisions of this law would not have been receiving any education?

The Two Platforms Contrasted in their Treatment of the Bennett Law.

ATTITUDE OF THE DEMOCRATIC PARTY TOWARD THE LAW.

The Democratic Party in its platform denounces the law which makes the four requirements previously stated, as unnecessary, unwise, unconstitutional, un-American, and un-Democratic, and demands its repeal.

Is it "*unnecessary*," when statistics show that in the state during the school year just past, 30994 children between the ages of seven and fourteen have not attended any school for twelve weeks or more?

Is it "*unnecessary*," when during the year hundreds of children have, under its requirements, been prevented from working in factories at an age when such work could not fail to do them injury, both mentally and physically?

Is it "*unwise*" to secure to every child the right to such an elementary education and knowledge of English as will enable him to perform the ordinary business transactions of life; to read and understand the law which he is compelled to obey, and to understand the legal language of the state employed in the courts to which he may be compelled to go for a redress of wrong done him, or to secure his legal rights?

This is what the law aims to do. If the child has the right to such an education, and it is wise to secure him in the right, then the Democratic party is wrong and dishonest in denouncing the law as "*unwise*."

Is it "*unwise*" to compel children to attend school, when their parents wish them to do so, but do not have sufficient control over them to prevent their habitual truancy? If so, the Democratic party is right, and these children will be better off in the streets learning and practicing the rudiments of vice and crime.

Is it "*unconstitutional*" to require children to attend school a certain portion of the year? Other compulsory laws have been upon the statute books, but the Democratic party has never discovered that they were unconstitutional, and in its platform favors compulsory attendance at school. Laws to prevent truancy and child labor in factories have been upon the statute books before the Bennett Law was enacted. Their unconstitutionality has never been discovered.

THE NEW FEATURE NOT FOUND IN PREVIOUS LEGISLATION IS THE REQUIREMENT OF SOME KNOWLEDGE OF ENGLISH. AS ALL THE OTHER ESSENTIAL REQUIREMENTS OF THE LAW HAVE AT SOME TIME BEEN APPROVED OR ACQUIESCED IN BY THE DEMOCRATIC PARTY, THIS MUST BE THE REQUIREMENT WHICH THEY DEEM UNCONSTITUTIONAL.

A Democratic State Convention is not a legal tribunal for the settlement of constitutional questions, and its platform utterance upon this ques-

tion would have more force had some of the eminent political lawyers of that body made a test case, carried it to the Supreme Court, and there had a decision as to the constitutionality of the law, by the only court of competent jurisdiction. They did not dare to do this, but for political purposes they dared to assert what they knew to be false.

Is it "*un-American*?" -The requirement of some instruction in English is the only one in the law which the Democratic party in Wisconsin has not at some time approved or acquiesced in. Is it then "*un-American*" to have the English language, the legal language of the American people, taught to the American child, no matter what may have been the land of his birth, or of his parents' birth? Every citizen of this nation is an American; his child is an American; and yet the Democratic Platform asserts that it is "*un-American*" to have the language of the American people taught to every American child. Can political truckling and stupidity go beyond this!

Is it "*un-Democratic*" to require children to receive some instruction each year between the ages of seven and fourteen in the elementary branches of education? Is it "*un-Democratic*" to have each child between these ages secure some knowledge of the English language, without in any way interfering with his right to learn one or a dozen other languages, if he will?

Is it "*un-Democratic*" to prevent truancy and child labor in factories?

A large number of very intelligent Democrats say "no" to each one of these propositions. The Democratic Platform adopted by the delegates representing the party in convention assembled, says "yes" to each one of those propositions. If they assert this to be Democratic doctrine the public must accept their confession of faith. Will the voters of Wisconsin accept it as the doctrine of the American people?

The Democratic Platform affirms that the provisions for the enforcement of this law "place the accused at the mercy of the school directors, and deny his right to trial by jury and according to the law of the land."

Section 7 of the laws, is as follows:

SECTION 7. Jurisdiction to enforce the penalties herein described in this act is hereby conferred on justices of the peace and police magistrates within their respective counties.

The Constitution of Wisconsin declares that "The right of trial by jury shall remain inviolate, and shall extend to all cases at law, without regard to the amount in controversy"; and further, "In all criminal prosecutions the accused shall enjoy the right to a speedy public trial by an impartial jury of the county or district wherein the offense shall have been committed."

These two clauses determine the extent of the right of trial by jury. The law in question simply states in what grade of court the case shall be tried, and the statutes governing the mode of procedure in justice courts govern the practice in the trial of cases arising under this law, as they do in all other cases triable in such courts.

Attitude of the Republican Party Toward the Law.

The Republican Platform declares as follows:

"We affirm the right and duty of the State to enact laws that will guarantee to all children sufficient instruction in the legal language of the State to enable them to read and write the same.

"We believe that the compulsory education law passed by the last legislature is wise and humane in all its essential purposes, and we are opposed to its repeal."

The Republican party has never claimed since the Bennett Law was enacted that it was perfect in all its details, nor that it could not be improved by amendment. Its position has been persistently misrepresented since the beginning of the discussion by the greater part of the Democratic press, by the editors of German papers whose financial interests were of more importance to them than their regard for truth or principle, and by certain zealous but mistaken or bigoted churchmen who have been used as tools by Democratic political tricksters. It has been claimed that the law was aimed at the parochial schools, and that it is the design of the Republican party to interfere with, control or destroy such schools. The following from the Republican Platform gives the lie to all these charges:

"The Republican party recognizes as valuable auxiliaries in the work of popular education, the private and parochial schools supported without aid from public funds, and disclaims absolutely any purpose whatever to interfere in any manner with such schools, either as to their terms, government, or branches to be taught therein."

It has been claimed that the law requires that children shall attend school in the district in which they reside, and that attendance at a school outside that district would not be a compliance with the law, thereby inflicting hardship upon parents who wished to send their children to parochial or other schools not in their district.

A fair reading of the last part of the ad section in connection with the first part of the 1st section of the law as it now stands, will convince any fair minded man that no such interpretation can be rightfully put upon the law. But that there be no reason for misunderstanding the position of the party, and believing that it is possible to so modify the wording of the law upon this point as to make it impossible for any one to distort its meaning, the Republican Platform declares:

"We assert that the parent or guardian has the right to select the time of the year and the place, whether public or private, and wherever located, in which his child or ward shall receive instruction, and we pledge ourselves to modify the existing law so that it shall conform to the foregoing declarations."

The Democratic party demands the repeal of every feature of the law. It has made this demand because it believed that by so doing it would gain votes.

The Republican Party opposes the repeal of the law, and, instead, promises to amend it, in a spirit of fairness and justice to all interests.

The spirit of the Party in dealing with this measure is shown by the following quotation from its platform:

"We repudiate, as a gross misrepresentation of our purposes, the suggestion, come whence it may, that we will in any manner invade the domain of conscience, trample upon parental rights or religious liberty. Our only purpose in respect to the educational policy of the state is to secure to all children within its borders, at the earliest practical age, proper equipment for the discharge of the ordinary duties of citizenship, and to this end, alike important to the state, to the children and to the parents of the children, we invite the co-operation and aid of all broad-minded and patriotic people."

[ca. Oct. 1890-Jan. 1891]

I have, I believe, as friendly a feeling towards our German-American population as any man in this country; and if I did not believe that the Bennett Law would assist in the advancement of their youth I would certainly oppose its continuance upon our statute books. I want the little German boy and girl, the little Norwegian, the little Bohemian and the little Pole, the children of all foreign born parents, to have the same chance in life as my children. Without a knowledge of the English language they can not have this chance. This is a very plain proposition, with which I know you will agree. I plead for these children of foreign born parents for the reason that I ~~now~~ personally know many who were born in this country who are handicapped by ignorance of the language of the country. Should not something be done to give these bright young people an opportunity to rise according to the ability God has given them? Advancement in life for them is out of the question without a knowledge of the language of the country.

I am glad to know that you believe as I do in this matter; and I am surprised to know that we have men among us who look upon it as a crime to make an effort to confer upon these children the opportunity to learn to speak the language of the country in which their lot is cast.

I am confident that when the Lutheran people come to look at the Bennett Law in its right light, and study its provisions, they will fail to see in it any menace to their rights or tenets. It seeks to interfere with no religion. It simply requires that for a certain number of weeks in each year, children must attend some school where a certain amount of English instruction is given. It does not seek to abolish the parochial school or interfere with the teaching of German.

STAND BY IT!

∴ Das ∴

Bennett-Gesetz zergliedert.

Die wesentlichen Forderungen des genannten Gesetzes.

Wer ist verantwortlich für das Gesetz?

Stellung der demokratischen Legislatur-Mitglieder.

Das Bennett-Gesetz wurde von einer Legislatur von 133 Mitgliedern erlassen und zwar von: 95 Republikanern, 35 Demokraten, 1 Unabhängigen und 2 Arbeitermitgliedern.

Nicht ein Mitglied dieser Legislatur stimmte gegen seine Annahme. Nicht ein Mann in irgend einem der beiden Häuser sprach gegen die Vorlage, als sie unter Berathung war.

Die demokratische Plattform bezeichnet das Gesetz als unnöthig, unweise, verfassungswidrig, unamerikanisch und undemokratisch.

Warum hat nicht einer der 35 demokratischen Mitglieder der Legislatur den gefährlichen Charakter des Gesetzes entdeckt, als es unter Berathung war und hat dann diesen Alarmruf erklingen lassen? Jeder einzelne dieser Gesetzgeber hatte geschworen, die Verfassung des Staates zu unterstützen und doch halfen sie dabei, ein Gesetz anzunehmen, welches sie jetzt als verfassungswidrig bezeichnen, welches sie aber nie vor das einzige competente Tribunal, das Obergericht des Staates, zu bringen wagten, um es auf seine Verfassungsrichtigkeit hin prüfen zu lassen.

Wesentliche Bestimmungen des angeführten Gesetzes.

Synopsis der Einzelheiten der Handhabung desselben.

Kapitel 519.

Ein Gesetz, betreffend die Erziehung und Bestätigung von Kindern. Das Volk des Staates Wisconsin, vertreten im Senate und in der Assembly, erläßt das Folgende :

Section 1. Alle Eltern oder alle anderen Personen, welche ein Kind im Alter von sieben bis vierzehn Jahren unter ihrer Obhut haben, sollen dieses Kind veranlassen, irgend eine öffentliche oder Privatschule in der Stadt, dem Town oder dem District, in welchem sie wohnen, während eines Zeitraumes von nicht weniger als zwölf Wochen in jedem Jahre zu besuchen.

Synopsis. Der übrige Theil der Section 1 bestimmt die Festsetzung des Zeitraumes, innerhalb welchem das Kind zur Schule gehen soll, wobei 24 Wochen nicht überschritten werden ; ferner bestimmt er, von wem dieser Zeitraum festgesetzt werden soll ; während welcher Zeit der Besuch ununterbrochen sein soll und daß der so festgesetzte Zeitraum bekannt gemacht werden soll.

Section 2. Der erste Theil von Section 2 setzt die Strafe für die Pflichtversäumnis einer Person fest, in deren Obhut ein solches Kind steht, wenn sie verfehlt, den Bestimmungen der Section, die oben angeführt sind, nachzukommen.

Der zweite Theil von Section 2 führt vier Fälle an, welche das Kind vom Schulbesuch, wie er von dem oben angeführten ersten Theil der Section 1 verlangt wird, dispensiren :

1) Wenn die Person, welche ihre Pflicht versäumt, nicht im Stande ist, das Kind in die Schule zu senden.

2) Wenn der Unterricht in den Elementarfächern, wie er allgemein in den öffentlichen Schulen erteilt wird, auf andere Weise in der gleich langen Zeit, wie sie von der Behörde in Uebereinstimmung mit dem Gesetze festgesetzt wurden, erreicht worden ist.

Anmerkung. Im zweiten Falle kann der verlangte Unterricht in irgend einer Schule, ganz gleich wo, erteilt werden, und wenn so erteilt, ist er in vollständiger Uebereinstimmung mit dem Gesetze und entfernt die Nothwendigkeit, die Schule in dem Districte zu besuchen, wo das Kind wohnt.

3) Wenn das Kind schon diese Elementarfächer erlernt hat.

4) Wenn sein körperlicher oder geistiger Zustand so ist, daß ein Schulbesuch nicht rathsam oder unpassend erscheint.

Das Folgende ist der genaue Wortlaut des Gesetzes über diese Punkte :

Vorausgesetzt jedoch, daß irgend ein solches Kind vom Schulbesuche, wie in diesem Gesetze verlangt, durch den Erziehungsrath oder das Schuldirektorium der Stadt, des Towns oder Districtes, in welchem es wohnt,

entschuldigt werden soll, wenn es genügend dargelegt worden ist, daß die das Gesetz übertretende Person nicht im Stande ist, das Kind zur Schule zu schicken, oder daß der Unterricht in den Elementarfächern, wie sie allgemein in den öffentlichen Schulen gelehrt werden, dem Kinde schon anderweitig während eines gleichen Zeitraumes ertheilt worden ist, oder daß das Kind sich diese Elementarfächer schon anderweitig angeeignet hat, oder daß sein körperlicher oder geistiger Zustand so ist, um solchen Schulbesuch unrathsam oder unpassend erscheinen zu lassen und in allen Fällen, wo solch ein Kind dispensirt wird, soll die hierin angegebene Geldstrafe nicht auferlegt werden.

Section 6. Keine Schule soll von diesem Gesetze als Schule anerkannt werden, wenn in ihr nicht als einen Theil des Elementarunterrichtes der Kinder das Lesen, Schreiben, Rechnen und Ver. Staaten-Geschichte, in der englischen Sprache gelehrt wird.

Section 5 wird hier gleich nach Section 2 angeführt, weil die Deutung jeder einzelnen durch diese Einrichtung klarer sein wird.

Synopsis. Section 3 bestimmt die Geldstrafe für absichtliche falsche Angaben, die von den Personen, in deren Obhut das Kind steht, dessen Alter es unter die Bestimmungen dieses Gesetzes bringt, gemacht werden, um das Gesetz zu umgehen.

Synopsis. Section 4 bestimmt, daß fünf Tage vor Beginn einer Verfolgung unter diesem Gesetze die Schulbehörde eine schriftliche Benachrichtigung davon der Person übermitteln soll, gegen die vorgegangen wird, und daß sie von ihrer Pflicht unter diesem Gesetze und auf ihre Versäumniß derselben benachrichtigt wird und die Section 6 stimmt ferner, daß keine Geldstrafe auferlegt werden soll, wenn der Richter bei der Verhandlung des Prozesses davon überzeugt ist, daß die verklagte Person das Kind in gutem Glauben und mit der Absicht, dies fortzusetzen, zum Schulbesuch veranlaßt hat.

Synopsis. Section 6 beschränkt die Eröffnung einer Anklage, um dieses Gesetz durchzuführen oder Uebertretungen zu verhindern, auf die Schulbehörden, und sie bestimmt ferner die Verwendung aller für Uebertretung des Gesetzes erhobenen Geldstrafen.

Section 7 lautet wie folgt :

Section 7. Jurisdiction zur Erhebung der in diesem Gesetze angeführten Geldstrafen wird hiermit auf Friedensrichter oder Polizeirichter in ihren betreffenden Counties übertragen.

Synopsis. Section 8 trifft Bestimmungen für das Schwänzen oder den Nichtbesuch der Schulen ohne Erlaubniß und gegen den Willen der Eltern, Vormunde oder anderer Personen, die das Recht haben, über solche Kinder zu wachen.

Section 9 lautet wie folgt :

Section 9. Kein Kind unter dreizehn Jahren soll von irgend einer Person, Gesellschaft, Firma oder Corporation für Arbeit oder Thätigkeit in irgend einer Werkstatt, Fabrik, einem Bergwerke, Laden, Fabriort, Geschäft, oder Unterhaltungsplatz angestellt oder daz. zur Arbeit geduldet werden, ausgenommen, wie später angegeben.

Section 10. Der Richter des Countygerichtes des Countys, wo das Kind wohnt, oder zur Arbeit angestellt wird, darf durch eingetrag-

nen Befehl, einen Erlaubnißschein an irgend ein Kind über zehn Jahren ausstellen, um es in dem betreffenden County von der Beobachtung dieses Gesetzes für solche Beschäftigung, für solche Ausdehnung, für solche Zeit oder unter solchen Bedingungen, wie in dem Scheine angegeben, auszuschließen, wenn ihm zu seiner Genugthuung bewiesen worden ist, daß das Kind die englische Sprache lesen und schreiben kann, und daß es dafür befähigt und passend ist, wenn in Berücksichtigung des Mangels an Erwerbsmitteln der Familie, der das Kind angehört, es erscheint, daß solch eine Erlaubniß gewährleistet werden sollte und eine solche Erlaubniß kann von irgend einem solchen Richter auf die schriftliche Benachrichtigung eines solchen Kindes oder der Person, in deren Diensten das Kind steht, widerrufen werden.

Section 11. Es ist nun so viel von der Section 10 angeführt worden, um die Bedingungen zu zeigen, unter welchen ein Kind von den Bestimmungen der Section 9 ausgeschlossen werden kann. Der übrige Theil des Gesetzes behandelt die nothwendigen Einzelheiten für die Durchführung von Section 9 und des angegebenen Theiles von Section 10.

Man kann also sagen, daß die Forderungen dieses Gesetzes in seiner jetzigen Form für Eltern oder Kinder gering und einfach sind.

1) Es bestimmt, daß jedes Kind, im Alter von sieben bis vierzehn Jahren wenigstens zwölf Wochen in jedem Jahre in den Elementarzwäigen, wie sie allgemein sowohl in den öffentlichen, wie auch in den Kirchenschulen gelehrt werden, unterrichtet werde.

2) Daß ein Theil dieses Unterrichts in der englischen Sprache gegeben werden soll.

3) Daß Schulschwänzer gezwungen werden können, die Schule zu besuchen.

4) Daß Kinder unter zehn Jahren nicht gezwungen werden sollen, in Fabriken oder anderen Arbeitsstätten zu arbeiten und auch nicht dort geduldet werden sollen, und daß Kinder zwischen zehn und dreizehn Jahren nicht in solchen Plätzen angestellt werden sollen, wenn dies nicht zur Unterstützung der Familie, deren Glied das Kind ist, nöthig erscheint.

Will irgend ein amerikanischer Bürger behaupten, daß die wesentlichen Zwecke dieser wenigen Forderungen nicht weise und human sind?

Resultate des Bennettgesetzes.

Lesen, was es fertig gebracht hat.

Die Censustatistik, die im Bureau des Staatssuperintendenten auf-
liegt, zeigt:

Zahl der Kinder im Alter von 7 bis 14 Jahren, die am 30. Juni	
1889 im Staate wohnten	284036
30. Juni 1890	294,070
Zunahme während des Jahres 3 810 an Zahl	10934

Derselbe Prozentsatz der Besucher irgend einer Schule während 12 Wochen oder länger würde einen vermehrten Besuch in öffentlichen oder Privatschulen von 9257 bedeuten.

Die wirkliche Zunahme der Besucher in öffentlichen und Privatschulen während des mit dem 30. Juni 1889 endenden Jahres über den des mit dem 30. Juni 1889 endenden Jahres war aber 20,357.

Daraus geht hervor, daß durch die Ausführung des Bennett-Gesetzes während des ersten Schuljahres in dem es bestand, die Zunahme des Besuches irgend einer Schule während zwölf Wochen im Jahre um 11,102 an Zahl größer gewesen ist, als die gewöhnliche Vermehrung, die von der Zunahme in der Bevölkerungszahl erfordert werden würde.

Während des mit dem 30. Juni 1889 endenden Jahres war die Zahl der Kinder, welche keine Schule während 12 Wochen oder länger besuchen..... 40,419

Während des mit dem 30. Juni 1890 endenden Jahres waren es.. 30,994

Was eine Abnahme in der Zahl solcher Kinder während des ersten Jahres unter den Bestimmungen des Bennettgesetzes zeigt von.. 9,425

Wessen Rechte sind niedergetreten worden, wenn man in einem einzigen Jahre mehr als 11,000 Kinder in die Schule bringt, welche ohne die Bestimmungen dieses Gesetzes keine Schulerziehung erhalten haben würden?

Die beiden Plattformen gegenübergestellt in ihrer Behandlung des Bennettgesetzes.

Die Beziehungen der demokratischen Partei zum Gesetze.

Die demokratische Partei bezeichnet das Gesetz, welches die vier oben angeführten Forderungen stellt, als unnötig, unweise, verfassungswidrig, unamerikanisch und undemokratisch und verlangt seinen Widerruf.

Ist es „unnötig“, wenn die Statistik zeigt, daß in dem Staate während des verflossenen Jahres 30,994 Kinder im Alter von sieben bis vierzehn Jahren nicht irgend eine Schule während zwölf Wochen oder länger besucht haben?

Ist es „unweise“, wenn während des Jahres Hunderte von Kindern unter seinen Bestimmungen davon abgehalten worden sind, in Fabriken während eines Alters zu arbeiten, wo solche Arbeit nicht verschlen kann, ihnen geistig und körperlich Schaden zu thun?

Ist es „unweise“, jedem Kinde das Recht zu sichern, solche Kenntniß der englischen Sprache und der Elementarfächer zu erlangen, welche es befähigen, die gewöhnlichen Geschäftstransactionen des Lebens zu verrichten; das Gesetz zu lesen und zu verstehen, welches es zu befolgen gezwungen ist und die gesetzliche Sprache des Staates zu verstehen, die in den Gerichten gesprochen wird, vor welchen es einmal genöthigt sein mag zu erscheinen, um Hülfe für ein ihm angethanes Unrecht zu suchen, oder seine lokalen Rechte zu erlangen?

Dies ist, worauf das Gesetz hienzielt. Wenn das Kind das Recht zu einer solchen Erziehung hat und wenn es weise ist, ihm solches Recht zu sichern, dann ist die demokratische Partei im Unrecht, dann ist sie unehlich, wenn sie das Gesetz als „unweise“ bezeichnet.

Ist es „unweise“, Kinder zu zwingen, die Schule zu besuchen, wenn ihre Eltern dies von ihnen wünschen, wenn sie aber nicht die gehörige Macht über sie haben, sie am Schwänzen zu verhindern? Wenn so, so hat die demokratische Partei Recht und diese Kinder sind dann besser daran, wenn sie auf der Straße die ersten Begriffe des Lasters und des Verbrechens lernen.

Ist es „verfassungswidrig“, von Kindern zu verlangen, daß sie während einer gewissen Theiles im Jahre die Schule besuchen? Andere Zwangsgesetze stehen im Gesetzbuche, aber die demokratische Partei hat noch nie entdeckt, daß sie verfassungswidrig sind und in ihrer Plattform befürwortet sie ja selbst Schulzwang. Gesetze zur Verhinderung von Schulschwänzerei und Kinderarbeit in Fabriken waren im Gesetzbuche, ehe das Bennettgesetz erlassen wurde. Ihre Verfassungswidrigkeit ist noch nie entdeckt worden.

Der neue Gegenstand, der in früheren Gesetzen nicht gefunden wurde, ist die Forderung einer Kenntniß des Englischen. Da alle die anderen wesentlichen Forderungen des Gesetzes schon seit einiger Zeit von der demokratischen Partei bestätigt oder doch mit Stillschweigen übergangen worden sind, so muß es diese Forderung sein, welche von ihr als verfassungswidrig angesehen wird.

Eine demokratische Staatsconvention ist kein gesetzliches Tribunal für die Regelung von Verfassungsfragen und ihre Plattform-Aeußerung über diese Frage würde mehr Kraft haben, hätte einer der eminenten politischen Advokaten jener Körperschaft einen Testfall geschaffen, ihn vor das Obergericht getragen und dann eine Entscheidung über die Verfassungsmäßigkeit des Gesetzes von dem einzigen Gerichte von kompetenter Jurisdiction erlangt. Sie wagten nicht, dies zu thun, aber aus politischen Gründen wagen sie, etwas zu behaupten, was sie selbst als falsch erkennen.

Ist es „unamerikanisch“? Die Forderung einiger Unterrichtung im Englischen ist die einzige im Gesetze, welche die demokratische Partei nicht schon früher bestätigt oder mit Stillschweigen übergangen hat. Es ist also „unamerikanisch“, die englische Sprache des amerikanischen Landes dem amerikanischen Kinde, gleichgültig, welches das Land seiner Geburt oder der Geburt seiner Eltern gewesen sein mag, zu lehren? Jeder Bürger dieser Nation ist ein Amerikaner; sein Kind ist ein amerikanisches, und doch behauptet die demokratische Plattform, daß es „unamerikanisch“ sei, jedem amerikanischen Kinde die Sprache des amerikanischen Volkes zu lehren! Kann politischer Schwachsinn und Dummheit weiter gehen?

Ist es „undemokratisch“, vom Kinde zu verlangen, im Alter von sieben bis vierzehn Jahren in jedem Jahre in den Elementarfächern des Schulunterrichts unterwiesen zu werden? Ist es „undemokratisch“, jedem Kinde in diesem Alter einige Kenntniße der englischen Sprache zukommen zu lassen, ohne in irgend einer Weise ihm das Recht zu beschränken, eine oder ein Duzend andere Sprachen zu lernen, wenn es will?

Ist es „undemokratisch“, Schulschwänzerei und Kinderarbeit in Fabriken zu verhindern?

Eine große Zahl sehr intelligenter Demokraten sagt „nein“ auf jede dieser Fragen. Die demokratische Plattform, die von den Delegaten der Partei in ihrer Convention angenommen wurde, sagt „ja“ auf jede einzelne dieser Fragen. Wenn sie behauptet, daß dies die demokratischen Lehren sind, so muß das Volk dies als ihr Glaubensbekenntniß hinnehmen. Wollen die Stimmgeber von Wisconsin es als die Lehren des amerikanischen Volkes annehmen?

Section 7 des Gesetzes lautet wie folgt:

Section 7. Jurisdiction, die Geldstrafen, die in diesem Gesetze angeführt sind, zu verfügen, wird hiermit auf Friedensrichter und Polizeirichter ihrer betreffenden Counties übertragen.

Die Verfassung von Wisconsin erklärt, „daß das Recht eines Prozeßes vor einer Jury unverlezt bleibt und sich auf alle Gerichtsfälle ohne Rücksicht auf den Gegenstand der Klage bezieht“; und ferner: „In allen criminellen Klagen soll der Angeklagte sich des Rechtes eines schnellen öffentlichen Prozeßes durch eine unparteiische Jury des Countys oder Districtes, wo das Vergehen begangen worden ist, erfreuen.“

Diese beiden Paragraphen bestimmen die Ausdehnung des Rechtes auf einen Prozeß vor Geschworenen. Das in Frage stehende Gesetz führt nur an, in welchen Gerichtshöfen der Fall verhandelt werden soll und die Gesetze, welche das Prozeßverfahren bei Friedensrichtern bestimmen, bestimmen auch das Verfahren in Prozeßen, welche unter diesem Gesetze entstehen, wie sie es in allen anderen in solchen Gerichten zu verhandelnden Prozeßen thun.

Stellung der republikanischen Partei zum Gesetz.

Die republikanische Plattform erklärt das Folgende:

„Wir bestätigen das Recht und die Pflicht des Staates, Gesetze zu erlassen, welche allen Kindern genügenden Unterricht in der geselichen Sprache des Landes zusichern, um sie zu befähigen, dieselbe zu lesen und zu schreiben.

„Wir glauben, daß das Schulzwangsgesetz, welches von der letzten Legislatur erlassen wurde, weise und human in allen seinen Hauptbestrebungen ist und wir sind gegen seinen Widerruf.“

Die republ. Partei hat mit der Erlassung des Bennett-Gesetzes niemals erklärt, daß es perfekt sei in allen Einzelheiten, oder daß es nicht durch Amendments verbessert werden könnte. Ihre Stellung wurde seit dem Beginn der Discussion mißrepräsentiert von dem größeren Theil der demokratischen Presse, von Editoren deutscher Zeitungen, deren finanzielle Interessen ihnen mehr am Herzen lagen, als Wahrheit und Grundsätze, und von gewissen eifrigen aber mißgeleiteten oder bigotten Kirchenleuten, welche als Werkzeug von demokratischen Politikanten und Tricksters gebraucht wurden. Es wurde behauptet, daß das Gesetz es auf die Parochialschulen abgesehen habe, und daß es die Absicht der republikanischen Partei

sei, in die Schulen einzugreifen, sie zu controlliren oder zu zerstören. Der folgende Passus aus der republikanischen Plattform läßt das Lügenhafte aller dieser Anklagen erkennen :

„Die republikanische Partei erkennt als werthvolle Hülfe in dem Werke der allgemeinen Erziehung die Privat- und Gemeinde-Schule, die ohne Hülfe von öffentlichen Fonds unterhalten wird, an und sie weist absolut jede Absicht zurück, in irgend welcher Weise und wie auch immer, in solche Schulen einzugreifen, und zwar weder in ihre Unterrichtsdauer, noch in ihre Verwaltung, noch in die Unterrichtsgegenstände, die in ihnen gelehrt werden.“

Es wurde behauptet, daß das Gesetz verlange, daß die Kinder die Schule in dem Distrikt besuchen, in welchem sie wohnen, und daß der Schulbesuch außerhalb des Schuldistrikts eine Verletzung des Gesetzes in sich greife, wodurch Unannehmlichkeiten für die Eltern hervorgerufen würden, welche ihre Kinder nach Parochial- oder andern, nicht in ihrem Distrikt gelegenen Schulen zu senden wünschen.

Ein genaues Lesen des letzten Theiles der 2. Section im Zusammenhange mit dem 1. Theile der 1. Section des Gesetzes, wie es jetzt besteht, wird jeden Unparteiischen überzeugen, daß keine derartige Auslegung dem Gesetz unterschoben werden kann. Damit aber kein Grund zu Mißverständnissen bezüglich der Stellung der Partei obwalten kann, und in der Ueberszeugung, daß der Wortlaut des Gesetzes so umgeändert werden kann in diesem Punkte, daß niemand mehr den Sinn mißdeuten kann, erklärt die republikanische Plattform :

„Wir versichern, daß die Eltern oder der Vormund das Recht haben, die Zeit des Jahres und den Ort zu wählen, ob nun Privat- oder öffentliche Schulen, und wo dieselben sich auch immer befinden mögen, und wo ihr Kind oder Mündel unterrichtet werden soll und wir verpflichten uns, das bestehende Gesetz so zu modifiziren, daß es mit den obenstehenden Erklärungen übereinstimmt.“

Die demokratische Partei verlangt den Widerruf jedes einzelnen Theiles des Gesetzes. Sie hat dieses Verlangen gestellt, weil sie glaubte, dadurch Stimmen fangen zu können.

Die republ. Partei ist gegen den Widerruf des Gesetzes und verspricht statt dessen, es im Geiste der Gerechtigkeit und Billigkeit für Alle zu amendiren. Die leitende Idee der Partei bezüglich des Gesetzes ist in dem folgenden Theile der Plattform gekennzeichnet :

„Wir weisen als grobe Entstellung unserer Absichten die Angabe, aus welcher Quelle sie auch kommen mag, zurück, daß wir uns in irgend welcher Weise in Gewissensfragen einmischen und elterliche Rechte oder Religionsfreiheit niedertreten wollen. Unsere alleinige Absicht hinsichtlich der Schulpolitik des Staates ist, allen Kindern innerhalb seiner Grenzen im möglichst frühen Alter die gehörige Ausristung für die Erfüllung der gewöhnlichen Pflichten des Bürgers zuzuführen und wir bitten zu diesem Zwecke, der gleich wichtig für den Staat, für die Kinder und für die Eltern ist, um die Mithülfe und Unterstützung aller verständigen und patriotischen Leute.“

Bennett & Paine.
N.C.

STAND BY IT!

Bennett-Loven analyseret.

Hvad denne Lov hovedsagelig fordrer.

Hvem er ansvarlig for denne Lov?

Demokraternes Stilling i Legislaturen.

Bennett-Loven vedtoges af Legislaturen bestaaende af 133 Medlemmer, nemlig: 95 Republikanere, 35 Demokrater, 1 Neutral og 2 Medlemmer fra Arbejds-partiet.

Ikke et eneste Medlem af denne Legislature stemte imod dens Vedtagelse. I begge Huse var der ikke en Mand som havde noget at sige imod denne Lov medens den var under Overveelse.

Den demokratiske Platform erklærer nu denne Lov som unødvendig, naragtig, stridende imod Konstitutionen, imod amerikanske Ideer og demokratisk Regjering.

Hvorfor kunde ikke en af de 35 demokratiske Medlemmer af Legislaturen op-dage dens farlige Karakter medens den var under Overveelse, og da raabe Alarm? Ethvert Medlem af denne Legislature havde svoret at understøtte Konstitutionen, og alligevel hjalp de til at passere en Lov som de nu erklære for at stride imod Konstitutionen; de have dog hidtil ikke haft Courage til at bringe den for det eneste Tribunal der er berettiget til at sige enten den er konstitutionel eller ikke, nemlig, Sta-tens Supreme Court.

Nogle af de fornemste Fordringer af denne Lov.

Kapitel 519.

En Lov angaaende Opdragelse og Arbejde for Børn.
Folket af Staten Wisconsin, repræsenteret i Senatet og Assemblyet, vedtager som følger:

Sektion 1. Enhver Fader eller Moder, eller anden Person, der har Kontrol over et Barn i Alder fra 7 til 14 Aar skal se til at et saadant Barn aarlig besøges en Skole, enten offentlig eller privat, i den By, Town eller Distrikt hvor han lever, for en Tid af ikke mindre end 12 Uger hvert Aar.

Uddrag.

Resten af Sektion 1 sørger for Bestemmelsen af Tiden i hvilken Barnet skal besøge Skolen for en Tid af ikke mere end 24 Uger; hvormed skal bestemmes saadan Tid; i hvilken Tid Skolegangen skal vedvare uden Afbrudelse, og for Notits af saadan Bestemmelse.

Uddrag.

Sektion 2. Den første Del af Sektion 2 bestemmer Straffen for Overtrædelse af denne Pligt, for enhver Person der har Kontrol over et Barn, som forsømmer at adlyde Loven, saaledes som Sektion 1 bestemmer.

Den anden Del af Sektion 2 giver fire Grunde der undstylder et Barn for Skolegang saaledes som bestemt i den første Del af Sektion 1:

1. At den Person der saaledes undviger Loven ikke er i Stand til at sende Barnet til Skolen.

2. At Undervisning i Begyndelses-Fagene saaledes som de almindelig læres i de offentlige Skoler, allerede er bleven givet for et Tidsrum lige med det som er bestemt i Overensstemmelse med denne Lov.

N. B.—Under denne anden Grund kan den bestemte Undervisning gives i hvilken som helst Skole, uden Hensyn til hvor det er, og naar saaledes opnaaet er Loven opfyldt, og man behøver ikke at holde sig til Skolen i Distriktet hvor man bor.

3. At Barnet allerede har lært disse Begyndelses-Fag.

4. At Barnets legemlige eller aandelige Tilstand er saaledes at det er utilraadeligt eller umuligt at sende det til Skolen.

Følgende er den ordrette Text af Loven i disse Punkter:

Forudsat, at ethvert saadant Barn skal blive undstyldt for Skolegang som bestemt i denne Lov, af Undervisnings-Komiteen eller Skole-Direktørerne i Byen, Townet eller Distriktet hvor et saadant Barn lever, naar det kan bevises til deres Tilfredshed at Personen der saaledes undviger sig, ikke er i Stand til at sende Barnet til Skolen, eller at Undervisning allerede er bleven givet et saadant Barn i Begyndelses-Fagene som almindelig læres i de offentlige Skoler, for et lige Tidsrum, eller at saadant Barn allerede har opnaaet saadanne Fag, eller at dets legemlige eller aandelige Tilstand er saaledes at det ikke er utilraadeligt eller umuligt at sende det til Skolen, og i alle saadanne Tilfælde, hvor Barnet er undstyldt, paadrager man sig ikke Straffen som bestemt herfor.

Sektion 3. Ingen Skole vil anses som en Skole under denne Lov, med mindre Undervisningen af Børnene i Begyndelses-Fagene, saafremt Læsning, Skrivning, Regning og de færdige Staters Historie gives i det engelske Sprog.

Den femte Sektion gives lige efter Sektion 2 saa at Meningen af begge vil være bedre at forstaa.

Uddrag. Sektion 3. Bestemmer Straffen for usandsfærdige Undskyldninger, der gives for at undvige Loven, af enhver Person der har Kontrol over et Barn hvis Alder bringer det under denne Lovs Fordringer.

Uddrag. Sektion 4. Bestemmer at en Frist af fem Dage skal først gives af Skolekommissionen førend Personen der har forbrudt sig kan søges; en skriftlig Notits maa gives der gjør ham opmærksom paa hans Pligt under denne Lov, og hvori hans Feil ligger; den bestemmer videre, at ingen Straf skal meddeles dersom det viser sig ved Forhøringen at Personen der er anklaget, i god Tro har endt saadant Barn til en Stole og ment at saadan Skolegang skulde fortsættes.

Uddrag. Sektion 6 indskrænker Retten til Sagføging, for Overtrædelse af denne Lov, til Skolekommissionen; bestemmer videre hvorledes Mulkten der betales for saadanne Overtrædelser skal benyttes.

Sektion 7 lyder som følger:

Sektion 7. Retten til at indhæve Mulktter der beskrives i denne Lov gives herved til Justices of the Peace og Politimestere i deres respective Countier.

Sektion 8. Bestemmer hvorledes Skuldsning, eller Fraværelse fra Skolen uden Forældrenes, Myndiges eller andre Personers Vidende, der har Kontrol over Børnene, kan forebygges.

Sektion 9 lyder som følger:

Sektion 9. Intet Barn under 13 Aar skal employeres eller tillades at arbejde af nogen Person, Kompagni, Firma eller Forening, i noget Værksted, Fabrik, Mine, Værft, Korretning eller Kornsielses-Sted undtagen som herefter bestemmes.

Sektion 10. En County Judge i det County hvor Barnet lever, og mener at arbejde, kan, ved en Order af Reford, give Tilladelse for et Barn over 10 Aar at undskyldes for Opfyldelsen af denne Lov angaaende saadan Beskæftigelse, saameget og for saa lang Tid og paa saadanne Konditioner som nævnes i Tilladelsen, naar det bevises til hans Tilfredsstillelse at saadant Barn kan læse og skrive det Engelske Sprog, og at det er anbefaleligt og nødvendigt for Underholdningen af den Familie til hvem saadant Barn hører, at saadan Tilladelse skal gives; saadan Tilladelse kan dog tilbagetages af en saadan Judge ved skriftlig Notits til saadant Barn eller til den Person der har Kontrol over, eller som engagerer saadant Barn.

Saameget antegnes af Sektion 10 der viser Konditionerne under hvilke et Barn kan undskyldes fra Pligterne der beskrives i Sektion 9. Resten af Loven giver Detaljerne for Opfyldelsen af Sektion 9 og den Del af Sektion 10 som netop er givet.

Det vil derfor sees at Fordringerne af denne Lov, saaledes som den nu staar i Forhold til Forældre og Børn, ere meget faa og simple.

1st. Den forlanger at ethvert Barn i Alderen fra 7 til 14 Aar skal undervises i Begyndelses-Sagene saaledes som det almindelig gjøres i offentlige og Menigheds-Skoler, for et Tidrum af mindst tolv Uger hvert Aar.

2det. At en Del af saadan Undervisning skal meddeles i det Engelske Sprog.

3die. At Skuldere kunne tvinges til Skolegang.

4de. At Børn under 10 Aar ikke skulle tvinges eller tillades at arbejde i Fabrikker eller andre Steder; og at Børn mellem 10 og 13 Aar ikke skulle arbeide i saadanne Steder undtagen det er nødvendigt for Familiens Underholdning tie hvem saadant Barn tilhører.

Vil en amerikansk Borger sige at de væsentligste Grunde af disse fire Fordringer ikke ere kloge og retfærdige?

Resultater af Bennett-Loven.

Læs hvad den har udrettet.

Listen af Folketællingen i Stats-Superintendentens Kontor viser :

Antal Børn mellem 7 og 14 Aar boende i Staten 30te Juni 1889,	284,036
30te Juni 1890,	294,970
Procent af Forøgning i Aaret, 3 8-10 ; Forøgelse i Antal	10,934

Den samme Procent af Forøgelse i Antal af Skolebørn i en anden Skole for 12 Uger eller mere, vilde i runde Tal, for offentlige og private Skoler beløbe sig til 9,257.

Den positive Forøgelse i Antal af Skolebørn, baade i offentlige og private Skoler, i Aaret endende den 30te Juni 1890, over Aaret endende den 30te Juni 1889 var 20,359.

Dette viser at Resultatet af Bennett-Loven i det første Skoleaar den har været i Kraft, er en Forøgelse af Skolebørn i en eller anden Skole for 12 Uger eller mere er 11,102 mere end den ordinære Forøgelse som et forøget Indvaaner-antal vilde udfordre.

I Aaret endende den 30te Juni 1889 udgjorde Antallet af Børn der ikke gik i Skole for 12 Uger eller mere	40,419
I Aaret endende den 30te Juni 1890, var der	30,994
Visende en Reduktion i Antal af saadanne Børn i det første Aar under Bennett-Loven af	9,425

Hvis Ret er bleven overtraadt i saaledes at bringe til Skolen, i et eneste Aar, mere end 11,000 Børn, der ellers, hvis det ikke var for Fordringerne af denne Lov ikke vilde have erholdt nogen Undervisning?

Sammenligning af de to Platforme som de deler med Bennett-Loven.

Det demokratiske Parties Stilling overfor Loven.

Det demokratiske Parti, i sin Platform, erklærer denne Lov som gjør disse fire Fordringer der nu ere beskrevne, som unødvendig, naragtig, stridende imod Konstitutionen, Amerikanste Ideer og demokratisk Regjering, og forlanger dens Tilbagekalbelse.

Er det „unødvendigt,“ naar der af Folketællingen vises at i det forløbne Aar 30,994 Børn mellem Alderen af 7 og 14 Aar ikke have været i nogen Skole for 12 Uger eller mere?

Er det „uødvendigt“ medens i Haret Hundreder af Børn forhindres fra at arbejde i Fabrikker, paagrund af dens Fordringer, i en Alder naar saadant Arbejde bestemt vilde gjøre dem baade legemlig og aandelig Stade?

Er det „naragtigt“ at give et Barn Ret til saadan Undervisning og Opdragelse i det engelske Sprog at det kan blive istand til at udføre Livets almindelige Forretninger; at læse og forstaa de Love som han maa adlyde, og at forstaa Loven som den udlægges i Retten, hvor han maaske maa søge Retshjælp for en eller anden Slade eller søge sin Ret som en Borger?

Dette er hvad Loven mener at gjøre. Dersom Barnet har Ret til saadan Opdragelse og det er Ret at understøtte Barnet, da er det demokratiske Parti seiltagen og nærligt i at erklære Loven som „naragtig.“

Er det „naragtigt“ at tvinge Børnene til at gaa i Skolen, naar Forældrene ønsker saa, men ikke have den nødvendige Indflydelse paa dem, at forhindres Skulning? Hvis det er saa, da er det demokratiske Parti ret, og disse Børn ere bedre faren paa Gaden hvor de lære og gjøre Alt hvad som er ondt og galt.

„Strider det imod Konstitutionen“ at forlange at Børnene skulle gaa i Skolen en bestemt Tid hvert Aar? Andre Tvangslove have været i Kraft, men det demokratiske Parti har aldrig fundet at de stredede imod Konstitutionen, og i deres Platform anbefale de Skoletvang. Love for at forhindres Skulning og Børnearbejde i Fabrikker har været i Kraft førend Bennett-Loven vedtoges. Man har endnu ikke fundet at de stredede imod Konstitutionen.

Det eneste Rne som ikke findes i de forgangne Love er Fordringen af lidt Hjendskab til det Engelske Sprog. Da alle de andre hovedsagelige Punkter i denne Lov er bleven sanctioneret eller bifaldt af det demokratiske Parti, dette maa være Fordringen som de anse for at stride imod Konstitutionen.

En demokratisk Stats-Konvention har ingen Ret til at afgjøre enten det strider imod Konstitutionen eller ei, og deres Udtalelser i Platformen vilde have mere Vægt dersom en eller anden af deres fremragende Sagførere vilde bringe en Prøve-Klage for Supreme Court og der saa en Erklæring om Loven strider imod Konstitutionen eller ikke; dette er den eneste Ret som kan svare dette Spørgsmaal. Dette turde de imidlertid ikke at gjøre, men for at fremme politiske Maal have de Courage nok til at paastaa hvad de ved er ikke ret.

Er det „u-amerikansk“? Fordringen af Undervisning i Engelsk er det eneste som det demokratiske Parti i Wisconsin ikke har bifaldt. Er det „u-amerikansk“ at Engelsk, Landets lovlige Sprog, læres amerikanske Børn, uden Hensyn til deres Fødeland eller Forældrenes? Enhver Borger af denne Nation er en Amerikaner; hans Barn er en Amerikaner; og alligevel paastaar den demokratiske Platform at det er „u-amerikansk“ at amerikanske Børn lære det amerikanske Sprog. Er der noget mere latterligt og ufornuftigt end dette?

Er det „u-demokratisk“ at forlange at Børnene skulle undervises i Begyndelses-Aarene i Aarene mellem 7 og 14? Er det „u-demokratisk“ at ethvert Barn i denne Aarsalder skal erholde Undervisning i det Engelske Sprog, uden at forhindres ham fra at lære et Dusin andre Sprog der som han saa ønsker?

Er det „u-demokratisk“ at forhindres Skulning og Børnearbejde i Fabrikker?

Et stort Antal af fornuftige Demokrater svare „Nei“ til enhver af disse Paastande. Den demokratiske Platform som den vedtoges af Delegerterne der

repræsenterede Partiet i Konventionen, siger „Ja“ til alle. Dersom de paaftaa dette som et demokratisk Princip saa maa man nødvendigvis tage dem paa Ordet. Vil Stemmegiverne af Wisconsin antage det som Principet af det amerikanske Folk?

Den demokratiske Platform paaftaar at Fordringerne for Opsykkelsen af denne Lov „udkætter den Anklagede for Barmhjertigheden af Skoledirektørerne og benægter ham Forhør for en Jury i Overensstemmelse med Landets Love.“

Section 7 af Loven lyder som følger :

Retten til at indhøve Mulkter der beskrives i denne Lov gives herved til Justices of the Peace og Politimestere i deres respective Countier.

Konstitutionen af Wisconsin erklærer at „Retten til Forhør for en Jury, forbliver uindskrænket i enhver Sagsøgning, uden Hensyn til Beløbet der bestrides;“ og videre, „at i alle criminale Sagsøgninger har den Anklagte Ret til en snar offentlig Hørelse af en upartisk Jury af Countiet eller Distriktet hvor Forbrydelsen er steet.“

Disse to Paragrafer forklare Retten af Forhør ved Jurien. Denne Lov siger simpelthen i hvilket Court Sagen skal føres, og Reglerne for Sagsøgning i Justice Court ere de samme for Overtrædelse af denne Lov som de ere for Overtrædelse af hvilken som helst anden Lov i disse eller andre Courts.

Republikanernes Stilling overfor denne Lov.

Den Republikanske Platform erklærer følgende :

„Vi paaftaa at det er Statens Pligt og Ret at antage saadanne Love som vil garantere at alle Børn erholde tilstrækkelig Undervisning i Statens lovlige Sprog saa de kunne blive istand til at læse og skrive sammen.“

„Vi tro at Loven angaaende Tvangs-Undervisning, saaledes som den antoges af den sidste Legislatur, er ret og rigtig i alle væsentlige Dele, og vi ere imod dens Tilbagekaldelse.“

Siden Bennett-Loven antoges har det republikanske Parti aldrig sagt at den var fuldkommen, eller at den ikke kunde forbedres.

Partiets Stilling overfor denne Lov er stedse bleven misrepræsenteret af den største Del af de demokratiske Blade, af Redaktører af tydske Blade hvis finansielle Kondition var af større Vigtighed for dem, end Sandhed og Principer; og af visse overanstrengende men feilsagte Medlemmer af Kirken, der benyttedes som Redstaber for demokratisk Embedsføgere. Det er bleven paaftaaet at Loven var rettet imod Menigheds-Skoler, og at det er Republikanernes Hensigt at kontrollere eller arbejde for deres Ophævelse. Følgende, der er taget fra den republikanske Platform viser Vognen af alle saadanne Paaftaude :

„Det republikanske Parti indser fuldt vel den store Rytte og Hjælp som Undervisningen i disse Menigheds-Skoler medfører, som de bibeholde uden Undersøgtelse fra den offentlige Kasse, og vi erklære vi have ikke den ringeste Hensigt at modarbejde dem eller diktere til dem hvorledes de burde behandles, eller hvad Sag der skal læres.“

Det paaftaaes ogsaa at Loven fordrer at et Barn skal søge Skolen i det Distrikt hvor det lever, og at dersom en anden Skole søges da strider det imod denne Lov

og vilde gjøre Ubehagelighed for Forældre der onste at sende deres Børn til en eller anden Skole udenfor det Distrikt hvor de leve.

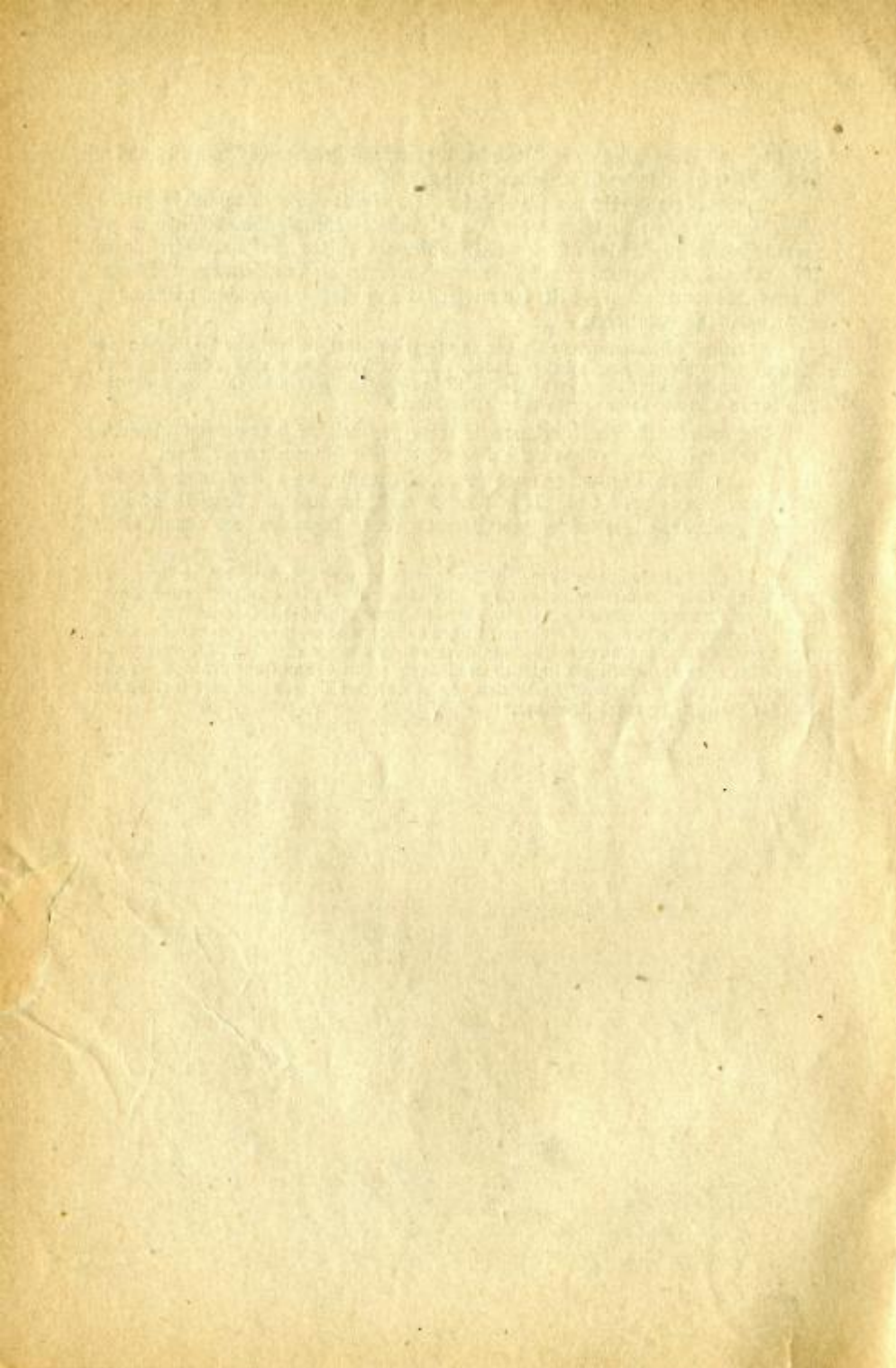
Naar man rigtig læser den sidste Del af 2den Sektion i Forening med første Del af første Sektion som Loven nu lyder, saa vil enhver retsindig Mand finde at en saadan Oversættelse aldeles ikke er mulig. Men for at der ikke maa være nogen Misforstaaelse af Partiets Stilling i denne Henseende, og forviisende om at Sproget kan saaledes forandres at det ikke kan misforstaaes af Noget, gives her et Uddrag af den republikanske Platform:

„Vi erklære at Forældrene eller den Myndige har Ret til at bestemme Tiden og Stedet, enten det er offentligt eller privat, i hvilken hans Barn eller Myndling skal erholde Undervisning, og vi forpligte os til saaledes at modificere den nærværende Lov at den stemmer overens med vore Erklæringer.“

Det demokratiste Parti forlanger at denne Lov helt og holdent skal ophæves. Det gjør denne Fordring i Haabet om at erholde flere Stemmer ved Valget.

Det republikanske Parti er imod Lovens Ophævelse, og i stedet lover saaledes at forbedre den at den vil vise sig som ret og rigtig for enhver. Partiets Stilling i denne Henseende vil sees af følgende Paragraf der er tagen fra den republikanske Platform :

„Vi frastige os, som den største Misforstaaelse af vore Viemeh, det er ligemeget hvor Paastanden kommer fra, at vi have til Hensigt at praktisere med en Mandes Samvittighed, eller træde Forældrenes Ret eller Religionens Frihed under Fødder. Vort eneste Viemeh med Hensyn til Undervisningen i Staten er at sørge for at alle Børn inden dens Omraade skulle erholde, saasnart som muligt, nødvendig Undervisning i Udpøvelsen af de almindelige Pligter af en Borger, og til denne Ende bede vi om alle retsindige og patriotiske Folks Medvirken, da vi anse det ligesaa fornemt for Staten som for Børnene og deres Forældre.“

STAND BY IT!

ROZBOR BENNETTOVA ZAKONA.

Podstatné požadavky dotyčného zákona.

Kdo jest zodpovědným za zákon tento.

Postavení demokratických členů zákonodárství.

Bennettův zákon byl přijat zákonodárstvím ze 133 členů; 95 republikánů, 35 demokratů, 1 neodvislého a 2 dělnických.

Ani jeden člen tohoto zákonodárství nehlasoval proti jeho přijetí. Ani jeden v obou domech nepromluvil proti němu, pokud se o něm hlasovalo.

Demokratická strana prohlašuje zákon ten za nepotřebný, nemoudrý, neústavní, neamerický a nedemokratický.

Proč některý z oněch 35 demokratických členů zákonodárství nevynašel jeho nebezpečnou povahu pokud se o něm rokovalo a neučinil poplach? Každý z oněch zákonodárců přísahal, že bude podporovati ústavu státu, a přece byli nápomocni k prosazení zákona, který nyní prohlašují za neústavní, který však nikdy neodvážili se přinést před tu jedinou soudní stolicí oprávněnou vysloviti se o jeho ústavnosti, nejvyšší soud státu.

Uvedení podstatných požadavků téhož zákona.

Přehled jeho podrobností.

KAPITOLA 519.

Zákon týkající se vzdělání a zaměstnání dětí.

Lid státu Wisconsin zastoupen senátem a sborem poslanců, ustanovuje, jak následuje.

ODSTAVEC 1. Každý otec neb matka neb jiná osoba mající pod svým dozorem dítě ve stáří mezi sedmi a čtrnácti roky posílá dítě své do některé veřejné neb soukromé školy v městě, neb townu, neb distriktu, v kterém bydlí po čas ne méně než dvanácti týdnů v roce.

(*Přehled*) Ostatní část odstavce 1. obsahuje opatření k ustanovení doby, po kterou má dítě školu navštěvovati, nepřesahující 24 týdnů; kým má být taková doba ustanovena, po kterou návštěva trvati má, a oznámení té doby.

Odstavec 2. (*Přehled.*) První část odstavce 2. ustanovuje pokutu na zameškání povinnosti každé osoby mající pod dozorem takové dítě, zamešká-li vyhověti požadavkům odstavce 1., jež jsme výše uvedli.

Druhá část odstavce 2. uvádí čtyry případy, které osvobozují dítě od návštěvy školy, jak vyžaduje první výše uvedený odstavec:

- 1) Že taková osoba není s to posílat dítě do školy.
- 2) Že vyučování základním předmětům obyčejně vyučováním ve veřejných školách dostalo se mu jinak a po takové době, již vyžaduje zákon.

Pozn. V druhém případě žádoucího vyučování může se mu dostati v kterékoliv škole a dostalo-li se mu ho takto, jest v úplné shodě se zákonem a odčínáje potřebu navštěvovati školu v tom distriktu.

- 3.) Že dítě nabylo již takových základních odvětví vyučování.

- 4) Že tělesný neb duševní stav jeho jest takový, že návštěva školy jest nemožná.

Doslovné znění tohoto zákona v tomto ohledu jest:

S touto podmínkou, že některé dítě má být vyminuto od návštěvy školy dle požadavku tohoto zákona, musí být před školním výborem neb ředitelem města, townu neb distriktu, němž dítě ono bydlí, dokázáno, že osoba taková není schopna, dítě do školy posílati, neb že vyučováním dostalo se dítěti jinak po takovou dobu a v těch prvních základních předmětech obyčejně ve veřejných školách vyučovaných, neb že dítě takové jest buď tělesně neb duševně neschopno školu navštěvovati; ve všech těchto pádech budiž dítě osvobozeno a ustanovená pokuta neuložena.

ODSTAVEC 5. Žádná škola nebudiž považována za školu dle toho zákona, leč vyučuje-li se v ní čtení, počtům a dějiám Spojených Států v anglické češti.

Odstavec 5. jest uveden hned za odstavcem 2., neboť význam každého stane se srozumitelnějším tímto uspořádáním.

Odstavec 3 (Přehled.) Ustanovuje pokutu pro zúmyslná udání učiněná pro obejití zákona osobou mající dozor nad dítětem, jehož věk uvádí je pod ustanovení tohoto zákona.

Odstavec 4 Ustanovuje, že pět dní před počtím žaloby dle tohoto zákona písemná návštěva má býti podána výborem osobě, jež má býti obžalována, připomenouc jí její povinnosti dle tohoto zákona a její nedopatření; dále ustanovuje, že nebude žádná pokuta uložena, pak-li při výsledku soud se spokojí, že obžalovaná osoba přiměla dítě k návštěvě školy dobrovolně a s úmyslem v návštěvě té pokračovati.

Odstavec 6 obmezuje počet žaloby k donucení plnění tohoto zákona neb pro porušení jeho, školních výborů; dále ustanovuje pro upotřebení všech pokut splacených pro porušení tohoto zákona.

Odstavec 7. zní následovně:

Odstavec 7. Právimocnost ukládání pokut zde uvedených vládá se tímto ustanovením na smírčí a policejní soudce v jejich okresích

Odstavec 8 Ustanovuje pro zamezení vyhýbání se dětí škole bez dovolení a proti vůli rodičů, poručníků neb jiných osob majících dozor nad takovými dětmi.

Odstavec 9. zní:

ODSTAVEC 9. Žádnému dítěti pod 13. rokem stáří není dovoleno pracovati aniž býti zaměstnán pro některou osobou, společností, firmu nebo korporaci v dílně, továrně, krámu, dílu, místě výroby, obchodu neb zábavy, vyjma jak zde dále uvedeno.

ODSTAVEC 10. Soudce okresního soudu onoho okresu, kdež dítě bydlí a má býti zaměstnáno, může dáti dítěti přes deset roků starému dovolení, nímž jest vyjmuta z ustanovení tohoto zákona k takovému zaměstnání a takovém rozsahu, a na ta takový čas a pod takovými podmínkami, jež budou uvedeny v dotčeném ustanovení, pakli mu budou podány dostatečné důkazy, že dítě takové vyzná se ve čtení a psaní v řeči anglické, a že je to záhodné pro nedostatek prostředků k podpoře rodiny, již dítě to jest členem, aby takové dovolení dáno bylo.

Tolik od odstavce 10. jest podáno, by se ukázaly podmínky, dle nichž může býti dítě vyjmuta z ustanovení odstavce 9. Zbytek zákona zabývá se s podrobnostmi k provádění odstavce 9. a uvedené části odstavce 10.

Takto jest vidět, že požadavky zákona v jeho nynější formě, pokud se týče rodičů neb dětí, jsou jednoduché a nemnohé.

1. Žádá, aby každé dítě mezi sedmým a čtrnáctým rokem bylo vyučováno nejméně dvanáct týdnů ročně v základních předmětech obvykle vyučovaných jak ve veřejných tak i ve farních školách.

2. Ze část vyučování toho má se díti v anglické řeči.

3. Že škole se vyhýbající děti mohou býti donuceny k návštěvě školy.

4. Že dětem pod desátým rokem stáří nebudiž dovoleno pracovati v továrnách neb jiných dílnách; a že děti mezi desátým a třináctým rokem nesmějí býti zaměstnávány v takových místech, leč by toho bylo zapotřebí k podpoře rodiny, k níž dítě náleží.

Bude některý občan americký tvrditi, že podstatná příčina těchto čtyř požadavků není moudrá a lidská?

Výsledky Bennettova zákona.

Čtěte, co vykonal.

Censejní statistika uložena v úřadovně státního dozorce vykazuje:

Počet dětí v letech mezi 7 a 14 r. ve státě:

Dne 30. června 1889.....284.036

Dne 30. června 1890.....294.970

Procento vzrůstu za rok 3—8—10; rozmnožení v počtu 10.934

To samé procento zvětšení návštěvy školy po 12 týdnů nebo více, vyžadovalo by zvětšenou návštěvu škol ve skutečných číslech 9,257.

Skutečný vzrůst návštěvy škol veřejných i soukromých v roku končícím 30. června 1890, nad rokem končícím 30. červnem 1889 byl 20,359.

Toto dokazuje, že za činnosti Bennettova zákona během prvního školního roku, co byl v platnosti, návštěva v některých školách po 12 týdnech neb více byla o 11,102 větší, než obyčejné zvětšení, jež by vyžadovalo rozmnožení obyvatelstva.

V roku končícím 30. červnem 1889 počet dětí, jež nenavštěvovaly žádnou školu po 12 neb více týdnů byl... 40.419

V roku končícím 30. červnem 1890 byl..... 30.994

Což vykazuje ubytek počtu takových dětí v prvním roce pod ustanoveními Bennettova zákona..... 9.425

Či práva byla pošlapána tím, že bylo v jednom roce přivedeno do školy 11,000 dětí, kterým bez ustanovení tohoto zákona nebylo by se dostalo žádného vzdělání?

Porovnání obou platform vzhledem k Bennettovu zákonu.

Postavení demokratické správy vůči tomuto zákonu.

Demokratická strana ve své platformě odsuzuje zákon, který činí čtyry požadavky, dříve uvedené, co nepotřebný, nemoudrý, neústavní, neamerický a nedemokratický a žádá jeho odvolání.

Je "*nepotřebný*", když statistika vykazuje, že ve státu během posledního roku 30994 dětí ve stáří mezi 7. a 14. rokem nenavštěvovalo žádnou školu po dvanáct týdnů nebo více?

Je "*nepotřebný*", když ním bylo zabráněno sta dětem pracovat v továrnách v takovém věku, když by práce taková poškodila jejich tělesně i duševně?

Jest "*nemoudrý*" pojistiti každému dítěti právo na základní vzdělání a znalost angličtiny, která usnadní mu vykonávání obyčejných záležitostí obchodních v životě; naněj jej čistí a chápatí zákon, kterému jest podroben a porozumětí zákonnitou řeč státu užívanou v soudech, k nimž bude nucen obrátiti se o napravení bezpráví mu učiněného aneb aby vydobyl si svých zákonnitých práv?

To chce zákon ten provést. Má-li dítě právo na takové vzdělání, pak jest moudro pojistiti mu takové právo, pak ale jedná demokratická strana nepoctivě a špatně zatracující zákon tento co "*nemoudrý*".

Jest "*nemoudro*" přinutit děti k návštěvě školy, když jejich rodiče chtějí, by tak činily, ale nemají tolik vlivu nad nimi, aby zamezili jejich obvyklé vyhýbání se škole? Pak-li ano, tedy je demokratická strana v právu, a takovým dětem bude lépe, budou-li běhati po ulicích a cvičiti se v základech zločinů.

Je "*neústavní*" požadovat, aby děti navštěvovaly jistou dobu v roce školu? Jiné donucovací zákony nalezájí se v zákonníku, ale demokratická strana nikdy neshledala, že nejsou ústavní a ve své platformě schvaluje nucenou návštěvu škol. Zákony k zamezení vyhýbání se škole a dětskou práci v továrnách byly v zákonníku před přijmutím zákona Bennettova. Jejich neústavnost nebyla nikdy odhalena.

Nové ustanovení nenalezající se ve dřívějších zákonech jest požadavek znalosti poněkud angličtiny. Ježto jiné podstatné požadavky zákona byly uznány demokratickou stranou, tož musí býti tento požadavek, který považují za neústavní.

Demokratická státní konvence není zákonnitou soudní stolicí k rovnání ústavních otázek a vyjádření jejich platformy o této otázce bylo by mělo větší váhu, kdyby některý vynikající právník jejich strany byl učinil pokus pře, uvedl ji před nejvyšší soud a tam

obdržel rozsudek ohledně ústavnosti zákona od soudu majícího k tomu pravomocnost. Neodvázili se to učiniti, ale k vůli politickému účelu dovolují si tvrditi, o čemž vědí, že jest nepravé.

Jest „neamerikánským“. Požadavek troška vyučování v angličtině je tím jediným v zákoně, který demokratická strana ve Wisconsinu nemůže současně uznati neb schváliti. Je tedy „neamerikánským“ učiti angličtinu, zákonitou řeč amerického lidu, americké dítě, bez ohledu nato, v které zemi bylo ono nebo jeho rodiče rozeni? Každý občan tohoto národu jest Amerikánem, jeho dítě jest Amerikánem, a přece tvrdí demokratická platforma, že jest „neamerikánsky“ učiti zákonitou řeč amerického lidu každé americké dítě. Může jíti politické lichocení nebo hloupost dále?

Jest „neamerikánské“ žádati, by děti nabyly nějakého vzdělání v letech mezi sedmi a čtrnácti? Jest „nedemokratické“ požadovati od dítěte v těch letech, aby umělo trošku anglicky, aniž by mu bylo dosti málo bráněno učiti jedné neb tučtu cizích řečí?

Velký počet velmi vzdělaných demokratů řekne „ne“ na každou tuto otázku. Demokratická platforma, přijatá vyslanci zastupujícími stranu tu v konvenci, praví „ano“ na každou tuto otázku. Pak li tvrdí, že toto jest demokratická nauka, lid musí přijmouti jejich vyznání víry. Zdali voliči wisconsinští přijmou to co nauku amerického národu?

Demokratická platforma tvrdí, že ustanovení k provádění tohoto zákona „vydává obžalovaného na milost školním fideletům a upírá právo býti souzenu porotou dle zákonnou zemského.“

Odstavec 7. tohoto zákona zní:

ODSTAVEC 7. Pravomocnost k provádění pokut uvedených v tomto zákoně jest udělena smířcím a policejním soudcům distriktním.

Ústava Wisconsinu praví, že „právo býti souzenu porotou zůstává neporušitelným a vztahuje se na veškeré případy zákona, bez ohledu na obnos ve sporu“; a dále, „ve všech kriminálních žalobách obžalovaný měž právo na rychlý veřejný soud nestrannou porotou onoho okresu neb distriktu, kdež přestupek se udál.

Tyto dva odstavce určují rozsah práva porotního soudu. Zmíněný zákon pouze uvádí u jakého soudu má býti případ ten projednáván, a ve všem jiným řídí se dle všech jiných pravidel soudních.

Postavení republikánské strany vůči tomuto zákonu.

Republikánská platforma prohlašuje následující:

"Uznáváme právo a povinnost státu ustanovovati zákony, které zabezpečují všem dětem dostatečného vyučování v zákonitě řeči státu, by uměli v té samé řeči a psátí.

"Uznáváme, že zákon o povinné návštěvě školy přijatý posledním zákonodárstvím jest moudrým, lidským ve všech svých podstatných záměrech a jsme proti jeho odvolání."

Republikánská strana nikdy netvrdila od té doby, co Ben-netův zákon byl přijat, že jest dokonalý ve všech podrobnostech svých, aniž že by nemohl býti zdokonalen opravením. Postavení její bylo neústupně překrucováno od počátku rozhovoru od větší části demokratických časopisů, od redaktorů německých listů, jichž finanční zájmy byly jim důležitějšími, než jejich ohledy na pravdu a zásadu, a od některých horlivých, ale pobloudilých nebo tupověřčivých členů církve, kteří byli použiti co nástroje od politických pletichářů. Bylo tvrzeno, že zákon ten jest namířen proti farním školám a že jest účelem republikánské strany ovládat nebo zničit takové školy. Následující z republikánské platformy ukazuje, jak lživá jsou ta udání:

"Republikánská strana uznává za platnou výpomoc v práci obecného vzdělání soukromé a farní školy podporované bez příspěvku obecních důchodů, a zřídá se zevrubně veškerého mísení se jakýmkoliv způsobem do škol těchto, jak k jejich termínům, zprávě aneb předmětům tam vyučovaným."

Bylo praveno, že zákon ten vyžaduje, aby dítě navštěvovalo školu toho distriktu, ve kterém bydlí, a návštěva školy mimo distrikt nebyla by v souhlasu se zákonem, čímž by se způsobily obtíže rodičům, kteří chtějí posílati své děti do farních neb jiných škol mimo jejich distrikt.

Pozorné čtení poslední části 2. odstavce ve spojení s první částí 1. odstavce zákonu, jak nyní stojí, přesvědčí každého rozumného člověka, že žádný takový výklad nemůže býti správně zákonu tomu přičítán. Avšak, aby nebylo žádného podnětu k nedorozumění o postavení strany, a aby se předešlo každému ne správnému výkladu ve smyslu slovním, republikánská strana prohlašuje:

"Tvrdíme, že rodiče neb poručníci mají právo voliti čas roku a místo, ať veřejné neb soukromé školy, a kdekoliv položené, v němž jejich dítě neb svěřenec obdrží vyučování, a zavazujeme se opravit stávající zákon tak, aby souhlasil s předchozím vyjádřením."

Demokratická strana žádá odvolání každého článku toho zákona. Tuto žádost učinila proto, poněvadž myslí, že tím získá hlasy.

Republikánská strana odporuje odvolání zákona, a slibuje opraviti ho ve smyslu slušnosti a spravedlnosti ku všem zájmům. Duch strany v jednání s tímto ustanovením ukazuje se v následujícím úryvku z její platformy:

“Popíráme, co velké překrucování našich záměrů, myšlenku, nechť přichází odkudkoli, že porušíme jakýmkoli způsobem říši svědomí, pošlapeme otcovská práva neb náboženskou svobodu. Naším jediným účelem v ohledu ku vzdělávací moudrosti státu jest, pojistiti všem dětem v hranicích jeho, v nejbližším praktickém věku, patřičné přispůsobení k vykonávání obyčejných povinností občanských, a k účeli tomu, rovněž tak důležitému pro stát jakož pro děti a rodiče dětí, žádáme za spoluúčinkování všem dobromyslných a vlasteneckých občanů.”